او بدیشان گفت: به شما میگویم: بعضی از ایستادگان در اینجا میباشند که تا ملکوت خدا را که به قوّت میآید نبینند، ذائقه موت را نخواهند چشید. تبدیل هیأت عیسی

و بعد از شش روز، عیسی بطرس و یعقوب و پوحتّا را برداشته، ایشان را تنها بر فراز کوهی به خلوت برد و هیأتش در نظر ایشان متغیّر گشت.³و لباس او درخشان و چون برف بغایت سفیدگردید، چنانکه هیچ گازری بر روی زمین نمیتواند چنان سفید نماید.⁴و الیاس با موسی بر ایشان ظاهر شده، با عیسی گفتگو میکردند. ٔیس بطرس ملتفت شده، به عیسی گفت: ای استاد، بودن ما در اینجا نیکو است. پس سه سایبان میسازیم، یکی برای تو و دیگری برای موسی و سومي براي الياس!⁶از آنرو که نميدانست چه یگوید، چونکه هراسان بودند.⁷ناگاه ایری بر ایشان سایه انداخت و آوازی از ابر در رسید که: این است یسر حبیب من، از او بشنوید!⁸در ساعت گرداگرد خود نگریسته، جز عیسی تنها با خود هیچ کس را ندیدند. و چـون از کـوه بـه زیـر میآمدنـد، ایشـان را قـدغن فرمود که تا پسر انسان از مردگان برنخیزد، از آنچه دیدهاند کسی را خبر ندهند. 10 و این سخن را در خاطر خود نگاه داشته، از یکدیگر سؤال میکردند که برخاستن از مردگان چه باشد.¹¹یس از او استفسار کرده، گفتند: چرا کاتبان میگویند که الیاس باید اوّل بيايد؟ 12 و در جواب ايشان گفت كه: الياس البتّه اوّل میآید و همهچیز را اصلاح مینماید و چگونه دربارهٔ یسر انسان مکتوب است که میباید زحمت بسیار کشد و حقیر شمرده شود.¹³لیکن به شما میگویم که: الیاس هم آمد و با وی آنچه خواستند کردند، چنانچه در حق وی نوشته شده است.

عیسی شفا میکند پسر گنگ و کرّ را

¹⁴پس چون نزد شاگردان خود رسید، جمعی کثیر گرد
ایشان دید و بعضی از کاتبان را که با ایشان مباحثه
میکردند. ¹⁵در ساعت، تمامی خلق چون او را بدیدند،
در حیــرت افتادنــد و دوان دوان آمــده، او را سلام
دادند. ¹⁶آنگاه از کاتبان پرسید که: با اینها چه مباحثه
دارید ¹⁷نکی از آن میان در حواب گفت: ای استاد،

¹And he said unto them, Verily I say unto you, That there be some of them that stand here, which shall not taste of death, till they have seen the kingdom of God come with power.² And after six days Jesus taketh with him Peter, and James, and John, and leadeth them up into an high mountain apart by themselves: and he was transfigured before them. And his raiment became shining, exceeding white as snow; so as no fuller on earth can white them. And there appeared unto them Elias with Moses: and they were talking with Jesus. 5 And Peter answered and said to Jesus, Master, it is good for us to be here: and let us make three tabernacles; one for thee, and one for Moses, and one for Elias. For he wist not what to say; for they were sore afraid. And there was a cloud that overshadowed them: and a voice came out of the cloud, saying, This is my beloved Son: hear him. And suddenly, when they had looked round about, they saw no man any more, save Jesus only with themselves. ⁹And as they came down from the mountain, he charged them that they should tell no man what things they had seen, till the Son of man were risen from the dead. 10 And they kept that saying with themselves, questioning one with another what the rising from the dead should mean. 11 And they asked him, saying, Why say the scribes that Elias must first come?¹²And he answered and told them, Elias verily cometh first, and restoreth all things; and how it is written of the Son of man, that he must suffer many things, and be set at nought. 13 But I say unto you, That Elias is indeed come, and they have done

یسر خود را نزد تو آوردم که روحی گنگ دارد،¹⁸و هر جا که او را بگیرد میاندازدش، چنانچه کف برآورده، دندانها بهم میساید و خشک میگردد. پس شاگردان تو را گفتم که او را بیرون کنند، نتوانستند.¹⁹او ایشان را جواب داده، گفت: ای فرقه بیایمان تا کی با شما باشم و تا چه حدّ متحمّل شما شوم؟ او را نزد من آورید.²⁰یس او را نزد وی آوردند. چون او را دید، فوراً آن روح او را مصروع کرد تا پر زمین افتاده، کف برآورد و غلطان شد.²¹یس از پدر وی پرسید: چند وقت است کہ او را این حالت است؟ گفت: از طفولیّت.²²و بارها او را در آتش و در آب انداخت تا او را هلاک کند. حال اگر میتوانی بر ما ترحّم کردہ، ما را مدد فرما.²³عیسی وی را گفت: اگر میتوانی ایمان آری، مؤمن را همهچیز ممکن است.²⁴در ساعت پدر طفل فریاد برآورده، گریه کنان گفت: ایمان میآورم، ای خداوند، بیایمانی مرا امداد فرما.²⁵چون عیسی دید که گروهی گرد او به شتاب میآیند، روح پلید را نهیب داده، به وی فرمود: ای روح گنگ و کرّ، من تو را حکم میکنم از او در آی و دیگر داخل او مشو!²⁶یس صیحه زده و او را به شدّت مصروع نموده، بیرون آمد و مانند مرده گشت، چنانکه بسیاری گفتند که فوت شد.²⁷امّاعیسی دستش را گرفته، برخیزانیدش که بریا اىستاد.

28 چون به خانه در آمد، شاگردانش در خلوت از او پرسیدند: چرا ما نتوانستیم او را بیرون کنیم؟²⁹ایشان را گفت: این جنس به هیچ وجه بیرون نمیرود جز به دعا.

دومین پیشگویی دربارهٔ مرگ و قیام عیسی

³⁰و از آنجا روانه شده، در جلیل میگشتند و نمیخواست کسی او را بشناسد، ¹⁵زیرا که شاگردان خود را اعلام فرموده، میگفت: پسر انسان به دست مردم تسلیم میشود و او را خواهند کشت و بعد از مقتول شدن، روز سوم خواهد برخاست. ³²امّا این سخن را درک نکردند و ترسیدند که از او بپرسند.

بزرگترین شخص

³³و وارد کفرناحوم شده، چون به خانه درآمد، از ایشان پرسید که: در بین راه با یکدیگر چه مباحثه میکردید؟³⁴امّا ایشان خاموش ماندند، از آنجا که در راه با یکدیگر گفتگو میکردند در اینکه کیست

unto him whatsoever they listed, as it is written of him. ¹⁴ And when he came to his disciples, he saw a great multitude about them, and the scribes questioning with them. 15 And straightway all the people, when they beheld him, were greatly amazed, and running to him saluted him. 16 And he asked the scribes, What question ve with them?¹⁷And one of the multitude answered and said, Master, I have brought unto thee my son, which hath a dumb spirit; ¹⁸ And wheresoever he taketh him, he teareth him: and he foameth, and gnasheth with his teeth, and pineth away: and I spake to thy disciples that they should cast him out; and they could not. 19 He answereth him, and saith, O faithless generation, how long shall I be with you? how long shall I suffer you? bring him unto me. ²⁰ And they brought him unto him: and when he saw him, straightway the spirit tare him; and he fell on the ground, and wallowed foaming. 21 And he asked his father, How long is it ago since this came unto him? And he said, Of a child. 22 And ofttimes it hath cast him into the fire, and into the waters, to destroy him: but if thou canst do any thing, have compassion on us, and help us.²³Jesus said unto him, If thou canst believe, all things are possible to him that believeth.²⁴And straightway the father of the child cried out, and said with tears, Lord, I believe; help thou mine unbelief.²⁵When Jesus saw that the people came running together, he rebuked the foul spirit, saying unto him, Thou dumb and deaf spirit, I charge thee, come out of him, and enter no more into him. 26 And the

بزرگتر.³⁵پس نشسته، آن دوازده را طلبیده، بدیشان گفت: هر که میخواهد مقدّم باشد مؤخّر و غلام همه بُود.³⁶پس طفلی را برداشته، در میان ایشان بر پا نمود و او را در آغوش کشیده، به ایشان گفت:³⁷هر که یکی از این کودکان را به اسم من قبول کند، مرا قبول کرده است و هر که مرا پذیرفت نه مرا بلکه فرستنده مرا پذیرفت باشد.

هرکه ضد ما نسیت با ماست

⁸آنگاه یوحنّا ملتفت شده، بدو گفت: ای استاد، شخصی را دیدیم که به نام تو دیوها بیرون میکرد و متابعت ما نمینمود؛ و چون متابعت ما نمیکرد، او را ممانعت نمودیم. ⁹عیسی گفت: او را منع مکنید، زیرا هیچکس نیست که معجزهای به نام من بنماید و بتواند به زودی در حقّ من بد گوید. ⁴⁰زیرا هر که ضدّ ما نیست با ماست. ⁴¹و هر که شما را از این رو که از آنِ مسیح هستید، کاسه های آب به اسم من بنوشاند، هرآینه به شما میگویم اجر خود را ضایع نخواهد کرد.

مسّببين كناه

ُو هر که یکی از این کودکان را که به من ایمان آورند، لغزش دهد، او را بهتر است که سنگ آسیایی بر گردنش آویخته، در دریا افکنده شود.⁴³یس هرگاه دستت تو را بلغزاند، آن را ببُر زیرا تو را بهتر است که شلّ داخل حیات شوی، از اینکه با دو دست وارد جهنّم گردی، در آتشی که خاموشی نیذیرد؛⁴⁴جایی که کژم ایشان نمیرد و آتش، خاموشی نیذیرد.⁴⁵و هرگاه یایت تو را بلغزاند، قطعش كن زيرا تو را مفيدتر است كه لنگ داخل حیات شوی از آنکه با دو یا به جهتّم افکنده شوی، در آتشی که خاموشی نیذیرد؛⁴⁶آنجایی که کِرْم ایشان نمیرد و آتش، خاموش نشود.⁴⁷و هر گاه چشم[ً] تو تو را لغزش دهد، قلعش كن زيرا تو را بهتر است که با یک چشم داخل ملکوت خدا شوی، از آنکه با دو چشم در آتش جهنّم انداخته شوی،⁴⁸جایی که کرم ایشان نمیرد و آتش خاموشی نیابد.⁴⁹زیرا هر کس به آتش، نمکین خواهد شد و هر قربانی به نمک، نمکین میگردد.⁵⁰نمک نیکو است، لیکن هر گاه نمک فاسد گردد به چه چیز آن را اصلاح میکنید؟ پس در خود نمک بدارید و با یکدیگر صلح نمایید.

spirit cried, and rent him sore, and came out of him: and he was as one dead; insomuch that many said. He is dead. 27 But Jesus took him by the hand, and lifted him up; and he arose.²⁸And when he was come into the house, his disciples asked him privately, Why could not we cast him out?²⁹And he said unto them, This kind can come forth by nothing, but by prayer and fasting. 30 And they departed thence, and passed through Galilee; and he would not that any man should know it. 31 For he taught his disciples, and said unto them, The Son of man is delivered into the hands of men, and they shall kill him; and after that he is killed, he shall rise the third day. 32 But they understood not that saying, and were afraid to ask him. 33 And he came to Capernaum: and being in the house he asked them, What was it that ye disputed among yourselves by the way?³⁴But they held their peace: for by the way they had disputed among themselves, who should be the greatest. 35 And he sat down, and called the twelve, and saith unto them, If any man desire to be first, the same shall be last of all, and servant of all. And he took a child, and set him in the midst of them: and when he had taken him in his arms, he said unto them, 37Whosoever shall receive one of such children in my name, receiveth me: and whosoever shall receive me, receiveth not me, but him that sent me.³⁸And John answered him, saving, Master, we saw one casting out devils in thy name, and he followeth not us: and we forbad him, because he followeth not us. 39 But Jesus said, Forbid him not: for there is no man which shall do a miracle in

my name, that can lightly speak evil of me. 40 For he that is not against us is on our part. 41 For whosoever shall give you a cup of water to drink in my name, because ye belong to Christ, verily I say unto you, he shall not lose his reward. 42 And whosoever shall offend one of these little ones that believe in me, it is better for him that a millstone were hanged about his neck, and he were cast into the sea. 43 And if thy hand offend thee, cut it off: it is better for thee to enter into life maimed, than having two hands to go into hell, into the fire that never shall be guenched: 44Where their worm dieth not, and the fire is not guenched. 45 And if thy foot offend thee, cut it off: it is better for thee to enter halt into life, than having two feet to be cast into hell, into the fire that never shall be quenched: 46Where their worm dieth not, and the fire is not guenched. 47 And if thine eye offend thee, pluck it out: it is better for thee to enter into the kingdom of God with one eye, than having two eyes to be cast into hell fire: 48 Where their worm dieth not, and the fire is not quenched. 49 For every one shall be salted with fire, and every sacrifice shall be salted with salt. 50 Salt is good: but if the salt have lost his saltness, wherewith will ye season it? Have salt in yourselves, and have peace one with another.